

מסורת הש"ס

מוסף רש"י
המאמץ כו' נחן לה
גט. ואפילו היה קטנה הרי
היא כשרה ונשואה ואסורה
בקרובין (בבמות קח.) ר'
יהושע אומר כו' וזכאי
במציאתה. דרנן אספורה
גמיה אספקר מיה דין אספקר
(אם.) ומיטמא לה אם סתן
והא' אספקר נשואין דתס
דרנן. הא אוקימנא שהאשה
(שם טז:) חיה דרית לה
היא סתן מזה (שם קח.)
הדרן אלאמנא בנות

[illegible]

ומורדת גם התוס' הפסידה
בדאמרון ב"ס אע"פ התם
משום דהיא בת דעת קנסוה
רבנן לפסידו הכל אבל
יתוסה קטנה שאינה בת דעת
לא קנסוה רבנן: תני' נשים
שאמרו ואל כותבה כגון
הממאנת וזכרותיה דהיינו
השניה ואילונית א"ל כותבה
אבל תוס' י"ל ונשים שאמרו
ויצאות שלא ככותבה כגון
עוברת ע"ד משוה ויהודית
המכורה כגון דברים ונשים

דתי ונבירה בפי המדיר תנא
מקן. והיוצאות משום ש"ר נוס'
וכל מה שכלה ואבד אינו משל
הקיימים תני תנא קמיה דרבי
קיימים: אמר רבבבאי ארי"ו
הפסידה בלאותיה קיימין. ונל'
טוה בשוק ומדרכה עם בני אש'
שלא בכתובה צריכין התראה
הכל ונטולת בלאות שבמניה וי'
זהו אמר הכל: ולא פירוש.
פירות מבתי: מפרש ביישאלמ'
מילתא דלאו אשתו הות ואפי'
אפי' אשתו הות ואפי' אשתו הות

[illegible][illegible]

מִשְׁלֹ וּמֵאִי יִהְיֶה מִנִּי
יֵצֵא שְׂלֵא בְּרִשּׁוֹת: וְלִדְרֵי
וְלִי מִשְׁלֵה בְּלֹאֹת דְּנִכְסֵי
גֵּא. דְּלֹאֹר שְׁנֵיה אֵין
רַבָּנָן לְרִידֵה בְּדִידֵיה הֵא
וְקִיִּם לֹאֶשֶׁה לִימְכֹר וְלִי
ט: אֲכַל סוֹסְפֵת יֵא לֵה
אֲמָרו חֲכָמִים לֶשֶׁן יוֹאֵל
נְדָרִים אִו מוֹמִין וְהַמְקַ

הוא פ"י שלשון יוצאין הכי משמע
ונתנה נטלת הבלאות שהן קיים
: סמיעה ליה לריה דאמר ריה ז
ל אס היא ונתנה כל"י מי ונאי
תתן בהרייתות דתני תנא קמיה
קיימים דרשתא דתני ממש ל
ב דהכי אמר' התם בירושלמי תנ
בה ולא מו"מ בלבד אלא אפי'
קמנו אותה שא"ל כחובה כך קמ
שה וחתוצה לכמה י"ל כחובה פ
שאכל. פ"י הבעיה אע"י דעקר
אשכל בריך אכל. שני' נמי איני

י קטנה במעשרות
לא כ"ע לא פליגי.
ולא כרבי אליעזר
מחזקה לשום קטנה

אמר ר' יוחנן
במציאה וכן
ויושרה וימנע
ויאמרו כח
לכח רב דאמר
לימא רב דאמר
הושע אליבא
כי פליגי אליבא
והושע ורב עד כאן
מרידה
לא: ולא בכל
ויאמר לרב כהנא
ולא שנו אלא
דל אית לה ה
אממאנת ר' י
ואי דליתנהו
אויילוגיני אי
אי דליתנהו
ברישותה קיימי
דאבדו ברשותה
ה וקנסו רבנן
אמר רב שימי
עילא ליה גלימי
ייל עד דבלי
בסחמ פליגא:
ול"ש אלא מנ
תנ"ה נשים ע
בגון המאמר
מאנים אבל ר
חכמים ויצאו
על דת וחבר
ממנה מאתים י
מה שלפניה ו
דאמר רב הונא

ה מאתים ומוזות
יה בדידה. ואותו
לאן ברזל שהוציא
לה בלאות דנכסי
אשה כשרה גובה אר
קק בו קרקע והוא א
דמתנה בעלמא יה
ות שלא בכחובה כ
ללת יולדיו בפניו:

שכל תורת גבוי הפקיעו
 ונכסי נדונייתה ויצאה
 יתה לא הפסידה בלאותי
 גני לא הפסידה בלאותיה
 יני אבל חכ"א ויתנה לא
 הפסידה בלאותיה קיימים
 ינא נשים שאמרו יצאות
 בתוכה אלף וזו מאבדה
 וזהו שאם קרשה בליטרא
 ידיות מזונות בלאות ולא
 יד להקדושה דידה ואינלי
 וזה להוציא ממנו פירות

תנינא בולחן. דלכותה
כללו ש"ך דב
למחא לרנחיו דלס היא ב
היא בם כסן לישרלס חלסל

א שצירה מאן רב
ה קטנה כלום ובעלה
מעשה ידיה ובהתנה
לא לה כלל של רב
ל דבר אלא שיוצאה
ב כ"א ושמואל דאמר
ד"א כולי עלמא לא
א דרבי יהושע שמואל
אן לא קאמר ר' יהושע
לדידיה אבל מדידיה
לאות: א"ל רב הונא
א אמת לן משמייה
א נכסי מלוז אבל נכסי
וי בה רב פפא אהייא
דאיתנהו אידי ואידי
אידי ואידי לא שקלא
דאיתנהו אידי ואידי
יפכא מיבעי ליה נכסי
י אית לה נכסי צאן
ימימי לית לה אלא
לדיה בדידיה ולדידיה
י בר אשי ש"מ מדרב
א קרנא הוי ולא מכסי
יהאמר רב נחמן פירא
אין לה כתובה: אמר
ה מאתים אבל תוספת
שאמרו חכמים אין להן
ות חברותיה אין להן
תוספת יש להן נשים
ת שלא בכתובה יבגון
ותיה אין להן תוספת
היוצאת משום שם רע
הוצאה מסייע ליה לרב
ז יזינתה לא הפסידה
בלאותיה

מגרשי נשומתיהן לפדוע
סבנו
הדרן ע

הבעל אחריותם עליו שהקרי הוא ל
עליו אחריות והם קיימים לו שאם
אזלם ויחזיקוהו חסידיו המצאן העני
ואם תמות העצן חייב באחריותו וזה
אדיר ואדיר אית לוי מי שאתה כמנ
דעת שקיטנת אותה ואו ליתנהו כמנ
אחריות לא קבול עלי אלא אדעתא
ואו לדליהו ואדיר ואדיר לוי ואדיר
ואו אדיתנהו אסיכא כמנ לית. לוי. מי
הו לק לחלק גים דברשותה קיימ
עליו וחיב ומו עליו לוי כי חיב לק
דדינה כי הוא אדיר ואדיר אדיר

[illegible]

שאל הבעל רבין דבעמוד
והוצא קא אינו מן הדין
שיאכל פירות ואם אינו
ואל דמי לכל מניש את אשתו
ואינו מחויב פירות ואם
להם לא בעמוד והוצא
קא ובעמוד ברין אבל שאל
הבא דבעמוד והוצא קא
אינו מן הדין שיאכל ואם
אלא תיחזי איני הפירות נתקנו
משום פיקדון והבא איני
חייב לפירות שאין
קודא בשני' ואחבתין ל'
לנאחז ובלאמה לניני שליני
אבי' ורבא לעיל כפי נערה
דבאבי אמר חייב לפירות
ורבא אמר פטור ודלי כרבא
והלכין [כיון] שאני חייב
לפירות אינו ראשי' לנאחז
פירות ואם אבל שלא אלן
אלה הלכין נבי אלנמה
שלא קנסה בכתובה לא
קנסה גם בפירות שאכל
האלא בעל מחויב לה.
אבל שניה דקנסה בכתובה
קנסה בפירות' ואינו משלם
לה ואיילונית אפי' משקתי
מק' והא כיון דבשעה
שאכל כרין אבל אינו משלם
לה ולא מחויבה. אבל לשני'
א' למנות לא בחיי הבעל
ולא כמנות מן היתומים
דבחייו ולא דבעמוד והוצא
קא וגם א' לותא ואכלה
בעוד שחי' בעלה במדיה
אינו משלם לה דלמא חתוכה
ותיבת תתי' ותלחא ותיבת
והוא שלם ולאחר מיתה און
לה דתנא תיבתה כמיתה
דמי וכי הוי' לר' ל' בתובתה
ל' ל' מניין אבל אלמנה לכיני
בחייה בעל אלא ל' דבעמוד
והוצא קא אבל לאחר מיתה
ל' רבין דאית לה תיבתה
אית לה גנא בתובתה על
היורשים ואיילונית כיון דל' ר' תיבתה
והלכין א' למנות לא בחייו
שהוא מקי' ורוצה לנישה
וגם אם לותא אינו משלם
לה ודנמצא קתח מקח טב
כיון לאחר מיתה ושמעת
שאינ' לה מנות מפרשו
למי' כפי' בתרא וד' ע"ג

ה"ש כיצד אמרו ממאנת
אין לה מוונות אף אחת
יכול לומר בשיבת ציון
בעלה שהיו בעלה חייב
במוונותיה אלא כגון שהלך
בעלה למדינה ולותה ואכלה
ועמדה ומיאנה; ולא בלואות
א"ל ר"ה ב"ח לרב כמא
אמרת לן שמימי דשמואל
ל"ש אלא נכסי מלוג אבל
נכ"ס א"ל ח"ה כ"פ נכסי מלוג
הם נכסים שהענישנו לו ולא
הם נכסים בכחיה ולא כיוכל

[illegible]

נמי תנינא דהא שמואל תני מנחמא:
ר אבהו באשמויה ב'י' מזינו למחר
ת ישראל לטקן לא חטבל בתרומה ואס
ד'ה'י תמן כפ' ב'ש' (נכמות קטן): ר אליעזר
אומר אין מעשה קונה כלום כלא
ישראל לטקן לא חטבל בת כהן
לישראל חטבל: ובתפירת גדרה.
ליתא משהינשה לעונת נדרים דאי
היו הכי אין נדרה נדר ואפי' אם
תנחא לומר מופלג הסמוך לאיש
דאורייתא דאיבעינן אי צננה (דף מו:
א) שפי' האי דרובל להפסד אע"פ
לדיכא הכא אלא נשואין דרננן דא"ל
הנודרת על דעת צעלה היא נודרת
דכי האי גוונא מתקן ההס אמיילת
אחריתי ולדברי רבי יהושע אם כן
מיקיין היאך מיטמא רבי אם כן

הוא הוֹאִיל והנשואִין לא היו אלו
מדרבנן וי"ל דמיטמלא לא משום מת
מזוה הוֹאִיל ויורשיה לא ירמי לה
קריא ולא ענו היא דהי ממרן
בהאשה רבה (יבמות דף פט:) אמילתא
אחריתא: **אִירְמָא** אבאמאנת
אי דריתנהו אירי ואירי לית לה.
הבן שכלה שלח דין מיייר שכלה
שקדן להי בכללה דין מאי ממיק
בתר הכי גבי אילונית אי דליתנהו
איפסא מייבני ליה לתה יס לו שלס
פירות שאלל דין אלא ודאי שאל
פירות איירי ואסאמא נמי תאליא שפיר
הא דאמרין ביבמות פרק ב"ש ודף
קו.) אי אחרת נשואה תמאן שמיט
ואילל לה ומה בכך יתחייב לשלס
מה שאל אכל דין ודיה דוחק רבי
שמה היא לא תמלא עדים אכל עשיו
א"ל דפטור כדפרישית והא דתמן
דממאנת אין לה פירות לא פירות
שאלל קאמר דלפי' קרן גופיה אס
אכיל אין לה אלא אשטרי' לאשטעין
דאין לה פירות שליטא אפילו הן
מומאן בעין בציור ואין לפרש פירות
דממאנת תקנת פירות כגון פירקונה
דחיי דמי אס מייאנה ואח"כ נשכית
שפיטא ושכית מיהו ומיאלה בעודה
שכיה שפיטא דבאלמנה נמי כי האי
גונא נשכית בחיי בעלה ומת אמרין
בפ' נערה (ע"ל דף נג.) שאין יורשין
חייבים לפדותה מיהו אלא לפדות
כגון שנשכית ולוותה ופדתה את עצמה
ומיאלה דכי האי גונא מיייר דאין
לה מזונות כדמפרש לקמן בפ' בתרא
(דף קו:) מ"ר: **ה"ב** גרים ברבוי
הנא קאמרי רבנן אירדאני ברדירא
וירדירא ברדירא פי' אותה קנסו צנכסי
מלוג שלה ואותו קנסו צנכסי אן
בזל שכן שלס נשואו וקאסי' לו
מאי הנס קנסו אחרו כדיו כל

בבסיס אלא כדול וייל דזוי קנס שווא
ר להריוח ואין לו:
אלך אלמנה ניונות

ששה והבטיח אולם פירות ונכסי צ"ב הנכסי נדוניא' ופוסט פחתו לו וקצת אחריו צ"ב שנכסי' ופוסט נדוניא' לאו תלמידי אבא ונכסיהם שנכתבו בחוק שנה כהונה בה לא עשה כמו של בחול שאינו חל. ה"ב הר"ב ר' אבהו ר' נחמיא במונא דר' אבהו למורדת שפוטם ערקיה ור' אבהו דר' אבהו צ"ב ליל דר' אבהו איני חייב נכסיהם פליקוסים קמי' אלא ודאי נכסיהם שאתאנו בו והלכך לא חייב' נכסי צ"ב דקביל עליה אחיות' ליל דאדלו דר' אבהו ר' ינאי אבהו ודאי אינה ליל אלא לדבריהם שאתאנו לו לא ליל עיני חיה לו ונכסי צ"ב לר' אבהו ר' אבהו חייב נכסיהם ה"ל א' מסקמ מי' אבהו אב' מיהו ואלא אחיות' ונכסיהם ר' אבהו לדוריה דר' אבהו ור' אבהו חייב נכסיהם ר' אבהו לדוריה דר' אבהו

א. נראה ד"ל לא חקנו אלא לענין שאינן נמקדים אלא ע"י מילין ואם לא מילין והנדרש מהירא הוא וכו'.